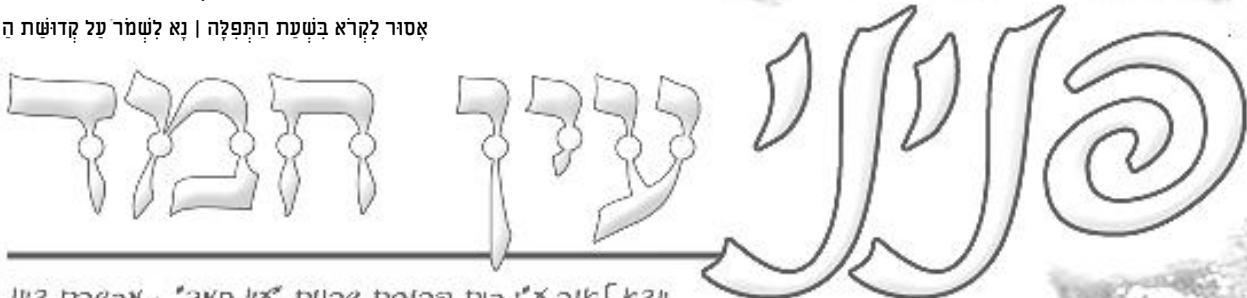

פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית | תשפ"ב

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויקרא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ין חאז" - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית – תָּרִים טְלָפוֹן

"וְאֵל אִישׁוֹ תְּשׁוּקָתוֹ וְהוּא יִמְשָׁל בָּהּ"

(בראשית ג, טז)

מרגישה טוב כל כך ושמחה מאושרת?

התשובה היא פשוטה, הוא יודע לתת את ההרגשה הנכונה "גם כשאני לא פה- אני פה", דהיינו אפילו שאני לא בבית, כשאני רחוק, זה לא אומר שאת לא בראש שלי, הראש והלב שלי בבית איתך ועם הילדים!". אשה שחיה בהרגשה כזו היא מאושרת!

הסטייפּלר זצ"ל באיגרת כותב: "שעיקר תקוות האשה בעולמה, שיהיה לה בעל שאוהב אותה! כשהיא רואה שזה אינו, כמעט שקרוב הדבר לפיקוח נפש מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמנות חיות!".

בעל שמתקשר לאשתו ומשתף אותה במה שחווה ביומו ושואל בשלומה והיא רואה שאכפת לו אם היא אכלה ושתתה כראוי, ואם היא נחה, אם היה קשה לה או קל עם הילדים וכו' זוכה לנחת ושלוה בית. אנשים מחפשים הנהגות גדולות לבית, אך לפעמים הכל זה עניין של שיחת טלפון פשוטה, מלאה באכפתיות, שמחליפה את האווירה בבית ונותנת לאשה כח להחזיק את הבית ללא התעייפות. ועל כך יש להליץ את דברי חז"ל "יש קונה עולמו בשעה אחת." (צידה לדרך).

הרב שלום ארוש שליט"א אומר: "מי שיקפיד על היסוד הזה אשתו תהיה מאושרת ביותר והבעל יהנה מזה בכל האופנים".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בגמרא (יבמות סב ע"ב) מבואר, שלאשה יש כמיהה מיוחדת לבעלה בשעה שהוא יוצא לדרך. מבארים בעלי המוסר, שכל בעל צריך לדעת, שבשעה שהוא יוצא מפתח הבית, הוא נמצא בתת מודע של אשתו במבחן, האם היא חשובה ונמצאת בראש סדר העדיפויות שלו.

היא רוצה לדעת, גם כשהוא עסוק בעבודה עם לקוחות וגם כשהוא בבית מדרש, האם יש פינה בראש שלו ששייכת רק לה!

מבחן זה ישקף בעבורה מה היא רמת האכפתיות שלך ממנה וכמה אתה אוהב אותה באמת.

הרבה פעמים נתקלים בבתים שהבעל 'חשוד על האדישות' משפטים כמו: "לא אכפת לך מכלום". משפט זה ודומה לו, רק מי שייכנס ללב האשה יבחין כמה היא זועקת לשמיים ומבקשת 'קצת תשומת לב'.

הרבה מתשומת הלב נמצאת דווקא בזמנים שהבעל מחוץ לבית ולאו דווקא ברגעים כשנפגשים לאחר מכן. פעמים ניתן לראות דבר פלא: ישנם זוגות שמדברים חמש או עשר דקות והאשה מרגישה 'בשמיים'.

אבל ישנם בזוגות אחרים שהם מדברים חצי שעה או שעה אבל זה רחוק מלספק אותה. ולא די בזה, אלא שהיא חוזרת ומתקשרת לעיתים קרובות שוב ושוב.

אם נשאל, מה עושה הבעל הראשון שאשתו

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר
יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוני אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נוסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ונה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טילה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ונה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואשרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

כ"ו תשרי תשפ"ב		02/10/2021	
פרשת בראשית			
הפטרה: "כה אמר" - ישעיה מ"ב			
כניסה	יציאה	ר"ת	
17:49	18:59	י"ם	19:40
18:06	18:57	ת"א	19:37
18:07	18:58	חגיגה	19:38
18:08	18:59	ב"ש	19:39

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	--	--

שואל ומשיב בהלכה - שבת - הכנת תה - חלק ב'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר לערות מים רותחים מהמיחם בשבת על גרגירי תה נמס?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת:

תשובה:

גרגירי תה נמס עוברים תהליך ייבוש ובישול. לכן מותר להערות עליו מים רותחים מן המיחם. יש מחמירים, שיהיה כתוב על האריזה 'עבר בישול מלא'.

תה שחור ללא תוספת טעמים של חברת 'ויסוצקי' עובר אפיה [180 מעלות]. לכן מותר לתת שקית תה בכלי שני, אף שהמים חמים בשיעור שהיד סולדת בו. לכתחילה ראוי להערות מכלי שני על שקית תה המונחת בכלי שלישי. **מקורות:** שו"ת 'ביע אומר' ח"ז (חאו"ח סימן מ). 'הליכות עולם' ח"ד (עמוד נ). אין לחוש משום איסור בורר לא בעת נתינתם לתוך הכוס ולא בעת הוצאתם מן הכוס. כמ"ש בשו"ת 'מנחת יצחק' ח"ד (סימן צט הערה צא). בספר 'שמירת שבת כהלכתה' (פ"ג הערה קמ) הגרש"ז אורבך כותב שהשקית הינה כלי העשוי לברור לצורך מידי, ואינה בכלל האיסור לברור בכלי.

תיונים עם טעם ברובם אינן מבושלים וצריך לתת את התיונים בכלי שלישי ולערות עליו מכלי שני.

מותר להערות מים רותחים מכלי ראשון על קפה שחור, כיוון שהוא עבר תהליך קליה. יש מי שהתיר רק בכלי שלישי. **הערה:** שו"ת 'אור לציון' ח"ב (פ"ל אות ד) כתב: מכיוון שאבקת קפה שחור אף לאחר הקליה אינה ראויה לאכילה, שהרי אם יתן את הקפה במים קרים [או חלב] לא יהא ראוי לשתיה לכן לא יתן בכלי שני שהיד סולדת בו אלא בכלי שלישי.

קפה נמס שעבר תהליך בישול, מותר להערות עליו מכלי ראשון. **מקורות:** שו"ת 'ביע אומר' ח"ח (או"ח סימן לה). יש לציין שישנם סוגי קפה נמס שאינם עוברים בישול בשעת הייצור עליהם אסור להערות מים מן המיחם כדין עירו המבשל כדי קליפה.

יש מחמירים לתת קפה נמס בכלי שלישי. **הערה:** לאחר תהליך הבישול בזמן הייבוש הוא עובר תהליך של קליית האבקה, ולכן דינו כאפיה אחר בישול. מעתה כאשר מערה עליו רותחים יש לחוש לבישול אחר אפיה. בספר 'אורחות שבת' ח"א (פ"א הפ"א) הביא בשם הגר"ש אלישיב שחשש בקפה נמס לקלי הבישול. לכן הצריך ליתנו בכלי שלישי.

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם

בפרשה קראנו "זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם" (בראשית ה, א). דרשו רבותינו, כי כל אחד ואחד מאיתנו כותב ספר. מדובר בספר תולדות אדם. כל מעשיו של האדם נכתבים בספר זה. עד כמה רבותינו נזהרו, שלא יפגעו חלילה באף אדם. להלן סיפור מופלא על הגאון רבי אברהם גורביץ זצ"ל המעובד ממוסף שבת-קודש.

בחור אחד ביקש להתחזק. הוא נסע לישיבת גייטסהד שבאנגליה. לאחר שחזר סיפר סיפור מדהים שהתרחש איתו: "יום אחד רציתי ללמוד בשקט ובריכוז רב. נכנסתי לחדר שיעורים ונעלתי את הדלת. חולפות דקות ספורות ומישהו ניסה לפתוח את הדלת. הוא הבין, שהדלת נעולה מבפנים. לכן הוא נקש על הדלת כדי שאפתח אותה."

"מכיוון שאותו אדם לא הגיע לחדר בזמן השיעורים, החלטתי להתעלם ממנו. המשכתי ללמוד אבל הוא המשיך לנקש על הדלת. קיוויתי, שהוא יבין לבד, שאני מתעלם ממנו ולא מתכוון לפתוח לו את הדלת - אבל זה לא קרה. הוא המשיך להקיש בדלת ולהפריע לי. מכיוון שכל המטרה שלי הייתה ללמוד בשקט, החלטתי לקום ולגעור בו."

"ניגשתי לדלת ושאלתי: 'מי שם?'. מהעבר השני נשמע: 'אברהם גורביץ'. הבנתי מיד, שהדובר חומד לצון, ולא די שהוא הפריע לי במשך דקות ארוכות, הוא עוד מחקה את קולו של ראש הישיבה כדי לעבוד עלי ולהלחיץ אותי. צעקתי לעברו: 'תפסיק לבלבל לי את המוח!'."

"התיישבתי ללמוד והחלטתי שזהו, אני לא פותח. אבל זה לא עזר לי. הנקישות המשיכו ואני שומע מעבר לדלת את קולו של אותו אדם: 'פתח לי בבקשה - שכחתי משהו בחדר'. לא פתחתי. אולם, הוא לא הרפה ולאחר כמה רגעים אמר: 'פתח לי בבקשה את הדלת- אני נכנס רק לרגע אחד, לוקח משהו ויוצא מיד!'."

"החיקוי היה מוצלח, אבל עלי קשה לעבוד. לבסוף החלטתי לפתוח את הדלת מאחר וכל המטרה שלי הייתה ללמוד בשקט, ואותו אדם לא אפשר לי זאת. החלטתי להשקיט אותו. פתחתי את הדלת בשיא המהירות והתכוננתי להניס את הטרדן... אני רואה את ראש הישיבה הגאון רבי אברהם גורביץ עומד מולי וידיו הקדושות מכסות את פניו!"

"הצדיק גישש את דרכו לתוך החדר כמו עיוור. זמן רב לקח לו עד שהצליח למצוא את מה ששכח שם. לאחר מכן יצא כלעומת שבא, כאשר במשך כל הזמן הזה ידיו מכסות את פניו. הוא לא ראה אותי. הוא עשה זאת, כדי שאני לא אתבייש בעובדה שלא פתחתי את הדלת במשך זמן רב!"

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

האדמו"ר הרב אברהם דוד וואהרמאן זצ"ל - נולד ב-ו' אדר ה'תקל"א (1771) בנדבורנה. נקרא ע"ש זקניו מצד אביו ואימו. מגזע המהרש"א והרמ"א. כשאימו היתה מעוברת, היא הלכה לגאון ר' צבי הירש זצ"ל. ברגע שנכנסה המגיד קם ממקומו ואמר כי היא נושאת ספר תורה בקרבה והילד יהיה גאון צדיק ומנהיג ישראל. מגיל שלוש פרש מדרכי נערו והקדיש את זמנו לתורה ולעבודת ה'. בגיל שש היה חוזר על לימודיו ברגעים שהמתין לאכול. בגיל תשע כבר נודע כילד פלא והפליא את כל ראוי בהתמדתו הנפלאה ובחריפותו העצומה. העיד עליו הגאון ר' משולם איגרא כששוחח עימו, כי מובטח שהילד יגדל ויהיה מופת לכל רבני הדור.

בעל 'לבושי שרד' בחן אותו בגיל צעיר והשתומם לנוכח גאונותו. ר' צבי הירש קרא (אב"ד בוטשאטש) הגיע לנדבורנא לתהות על קנקנו ולקח אותו כחתן לבתו. הוא התבטא עליו כי מוחו הוא כשל הרשב"א. התחתן בגיל צעיר מאוד ועבר לגור בבית חותנו בבוטשאטש. שם התיידד עם ר' חיים טירר (מח"ס 'באר מים חיים'). הגה"ק בעל 'חוות דעת' מליסא, העיד שכאשר רבינו היה בגיל 18, כבר היה בקי בכל הש"ס. בשנת ה'תקנ"א (1791) בגיל 20 התמנה לרבה של יזלוביץ וישב כ-14 שעות רצופות בביהמ"ד ולעסוק בתורה. האריך בתפילותיו עד למחצית היום. דברי תורתו נאמרו במשך שעות רבות. בסעודה שלישית היה מאריך לפעמים כמעט עד לשעות הבוקר.

ענוותן מופלא. כיבד כל אדם ואפילו הפשוט ביותר. מעולם לא אכל את סעודתו בלי שאירח אורח. עסק בתורה הקדושה בכל עת. ישן רק שיתין נשמיין כדי לברך ברכת המפיל. כל הלילה היה שוקד על תורת הנגלה והנסתר, עד כי נחלשו עיניו. בשנת ה'תקע"ד (1814) נפטר חותנו, ורבינו מונה במקומו לרבה של בוטשאטש. התפרסם כפועל ישועות. רבים פנו אליו ונושעו. כאשר ר' מאיר לייפר מפרמישלן עבר פעם ביזלוביץ הסמוכה לבוטשאטש אמר: "מרגישים את הקדושה שהשאר כאן הצדיק מבוטשאטש". הגאון ר' צבי אורנשטיין אב"ד לבוב כתב עליו: "הרב הגאון האמיתי שר התורה ידיו רב לו בנגלות וגם בנסתרות. צדיק יסוד עולם. איש אלוקים קדוש". רבינו העיד על עצמו כי לא נהנה מהעולם הזה אפילו באצבע קטנה. נפטר ב-כ"ט תשרי ה'תר"א (1840). חי כ-69 שנים. לאחרונה הוקם מחדש ה'אווהל' על קברו בחלק הישן של בית הקברות היהודי בבוטשאטש. בנו, ר' ישראל לייב כיהן לאחר פטירת אביו כאדמו"ר בבוטשאטש.

אביו: ר' אנשל (אשר). **אימו:** מרת רחל (בת ר' אברהם רחלים). **נשותיו:** בת ר' צבי הירש קרא (רבה של בוטשאטש ומח"ס 'נטע שעשועים- זיווג ראשון'), אחייניתו (בת בנו של ה'נטע שעשועים- זיווג שני). בת ר' מרדכי מרדוש ווינרייב (אב"ד אוגוואר- זיווג שלישי). **מרבתינו:** הגאונים אביו, ר' אנשל, דודו ר' יהושע חריף, ר' יצחק לוי מברדיטשוב, ר' משה לייב מסאסוב, ר' צבי הירש מנדבורנא (ה'צמח ה' לצבי). **מתלמידינו:** הגאונים ר' אליעזר זאב מבוטשאטש, ר' אורי שרגא פייבל שרייער מברדשין, ר' שלמה דרימר (אב"ד סקאלא ומח"ס שו"ת בית שלמה), ר' אפרים אלישע (אב"ד טרנוביץ), ר' שמואל (אב"ד רומולוב מח"ס 'עיון תפילה'). **ילדינו:** האדמו"ר ר' ישראל לייב (חתן ר' ישעיהו שור מיאסי), ר' יעקב, ר' משה יוסף מטבריה. **חתנינו:** האדמו"ר ר' יוסף יהושע וואהרמאן (ממלא מקום חמיו בבוטשאטש. נישא למרת אידל שרה רעכיל), האדמו"ר ר' בונם מנחם מנדל מרילוס. **מספרינו:** **יאשל אברהם** - על שו"ע או"ח **עזר מקודש** - על שו"ע אבן העזר **כסף הקדשים** - על שו"ע חושן משפט **דעת קדושים** - הלכות שחיטות וטרפות, מזוזה, ספר תורה **ברכת-דוד** - על חומש בראשית בדרך קבלה וחסידות **ימחה אברהם** - על התנ"ך וחגי ישראל **אמרות טהורות יתפילה לדוד דברי דוד** - על התפילה **ידברי אבות** - על מסכת אבות **יד רמה** - על הגדה של פסח **ברכת אברהם** - הלכות ברכות **ימילי דחסידותא** - הגהות על ספר חסידים.

מעשה באחת העיירות בגליציה שבה התמנה מושל חדש. המושל הקים לעצמו מפעל בורסקי גדול לעיבוד עורות מחוץ לעיר. באותו הזמן בתוך העיר היה קיים בורסקי בבעלותו של יהודי שהתפרנס ממנו. המושל החליט כי עליו להפטר מהתחרות עם מפעלו של היהודי. הוא הוציא צו סגירה ליהודי בטענה כי המפעל מעלה סירחון בתוך העיר. בעל הבורסקי שמע על רבינו והבין כי הוא עומד לצאת נקי מנכסיו ביקש להגיע לצדיק. אך היות ולא הכיר את דרכי רבינו הוא לא העיז שהוא כאיש פשוט יכנס אל הקודש פנימה ולדבר עם גאון וצדיק גדול כזה. הוא פנה לאחת מתלמידי החכמים שבעיר, שידע כי הוא חסידו של רבינו וביקש ממנו, שהוא יסע איתו לצדיק, ושיהיה לו לפה ולמליץ. הם נסעו לרבינו ביום שישי. כשהגיעו לבוטשאטש בעש"ק נכנסו לבית הרבי. כשרצו לקבל שלום נאמר להם שהוא נמצא במטבח, כי מנהגו היה שהוא בעצמו היה מבשל את הדגים לש"ק. נכנסו למטבח ומצאו את רבינו עומד בלי הקפוטה שלו ועוסק בבישול הדגים. רבינו נתן להם שלום, וברוב ענווה ותמימות שאל אותם לבקשם. סיפר לו הת"ח שבא עם הבורסקאי את בקשתו של היהודי. הצדיק נענה ואמר: "יודע אני את השם בו הרג משה רבינו ע"ה את המצרי. אבל אתם רואים, שעכשיו אני עוסק. תישארו כאן אצלי בשבת-קודש".

במהלך כל יום השבת לא דיבר איתם מאומה. רק בסעודה שלישית, אחרי שסיים את הזמירות, התחיל להשמיע דבר-תורה על הפסוק "וַיֵּךְ אֶת הַמִּצְרִי" (שמות ב, יב). רבינו דרש בארוכה בנגלה ובנסתר במשך כמה שעות כמנהגו בקודש. כשהגיע הבוקר של יום א' שלח רבינו אותם מלפניו בברכה ובהבטחה גמורה שהגזירה התבטלה.

כשהגיעו לעיר שמעו את פעמוני הכנסיה מצלצלים בקול רעש. כששאלו מה קרה, סיפרו להם כי המושל מת בלילה הקודם באופן פתאומי. אז הבינו את סוד שיחו של הגאון הקדוש בסעודה השלישית וראו כולם את עוז גדולתו וכוחו של הצדיק הקדוש הגאון מבוטשאטש זיע"א. הם הודו והללו לבורא עולם על הנס שקרה.

זקן פתח את הדלת ושאל למבוקשתו. האברך אמר לו: **"תשמע, יש לי אלפיים דולר במזומן. אני רוצה להפקיד אצלך את זה עד למוצאי חג שבועות. לא חשוב כרגע פתק הפקדה, מכיוון ששבת קודש תיכנס בעוד דקה."**

האמריקאי הביט באברך ושאל אותו: "מי מסתובב עם כל כך הרבה כסף ברחוב. האם אתה עשיר, שסכום כזה מונח במזומן אצלך?". השיב לו האברך: "איזה עשיר, רק עכשיו הבאתי את זה מהגמ"ח", וסיפר לו את מה שאירע עימו. האמריקאי לקח את הכסף מהאברך.

השבת חלפה, והאברך התפלל מנחה של חג וערבית של מוצאי חג השבועות עם אותו אמריקאי. לאחר מכן הם הלכו ביחד לביתו.

הם הגיעו לבית. האמריקאי הגיש מעטפה ובה חבילת השטרות. משום מה נראה לו, כי החבילה עבה משמעותית מאותה חבילה, שהוא הפקיד בידו.

הוא פתח את המעטפה והתחיל לספור את הכסף. הוא מזמן עבר את האלפיים דולר שהפקיד. הוא המשיך לספור ולספור. **בסיכום הוא גילה, כי יש בחבילה ארבעת אלפים דולר!!! כפול ממה שהוא הפקיד.**

הוא הביט באמריקאי בתימהון ואמר לו: **"אני לא מבין, הרי אני הפקדתי אצלך אלפיים דולר - ומהיכן נוספו עוד אלפיים דולר?".** אמר לו האמריקאי: "אני רוצה לספר לך סיפור. יש לי אח שגר באמריקה. היו לו אלפיים דולר מהמעשרות שלו והוא העביר אותם אלי".

"הוא ביקש ממני להעביר את המעשרות שלו לאברך תלמיד חכם, שדחוק במצבו. לא ידעתי, למי כדאי להביא. אבל כשראיתי אותך מספר לי, שאתה מחתן את בתך וכדי לא לחלל שבת אתה רוצה להפקיד את הכסף אצלי למרות שאתה לא מכיר אותי ואולי חלילה איני נאמן ויכול לקחת את הכסף, שהלווית מהגמ"ח, ואז מה תעשה?!"

"אבל זה לא היווה שיקול עבורך. לכן, כשראיתי את מסירות הנפש, שעשית עבור שבת קודש, החלטתי לבחור בך ולתת לך את המעשרות שאחי נתן לי!"

אותו אברך אמר לאחר המעשה: "אם הייתי חושב על ויתורים והיתרים, הייתי נשאר עם אלפיים דולר - ואולי גם זה לא... אבל מה עשיתי? פשוט בטחתי בקב"ה ועשיתי את מה שהוא רוצה. בלי ניסיונות להתחמק או להתיר את האסור ואת החמור..."

לא בכדי רבותינו אמרו, כי המילה בראשית מורכבת מהמילים ירא-שבת.

מגיד המשרים הגאון רבי גואל אלקריף שליט"א סיפר את הסיפור הנפלא הבא. יש בו כדי ללמדנו, כי על אף העובדה שעל האדם לעבור ניסיונות רבים, הרי ברגע שהוא מצליח ועומד בניסיון, עשוי הוא לראות, כי הרוויח מכך.

דרשו רבותינו על הפסוק: **"נִתְּתָה לִירְאֵיךָ נֶס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קִשְׁט סֶלָה"** (תהילים ס, ו), שהפסוק מדבר על עניין הניסיונות. כאשר אדם שעומד בניסיון, הרי הוא מתעלה לדרגה גבוהה יותר.

להלן הסיפור המעובד מדברי הרב: הסיפור אירע בשנת ה'תשע"ז והוא התפרסם בגיליון 'עונג שבת', אבל שמעתי זאת לפני כן, מיחודי אחד בערב שבת קודש פרשת במדבר, שהייתה צמודה לחג שבועות.

מדובר באברך, שבתו הגיעה לפירקה ובה הוא סגר את התנאים עם האבא של החתן. אבל מבחינה כספית הוא היה דחוק ולכן הלך לאחד הגמ"חים לקבל הלוואה.

הוא הגיע לביתו של בעל הגמ"ח אולם הלה לא היה בבית. מאחר שהיה לחוץ מאוד לקבל את הלוואה, הוא הגיע לביתו של בעל הגמ"ח מספר פעמים.

לצערו הרב בכל פעם שהגיע לבית של בעל הגמ"ח- הלה לא היה בביתו. רק ביום שישי בצהריים מצא את בעל הגמ"ח בביתו.

בעל הגמ"ח הסכים לתת לו הלוואה של אלפיים דולר, בתנאי שיחתיים שני ערבים. האברך, כמובן, מיהר והביא שני ערבים, שיחתמו עבורו, והוא קיבל לידי אלפיים דולר, להם הוא נזקק.

חשב האברך, מכיוון שהוא נמצא ביום שישי לפני חג השבועות, כדאי שילך לכותל המערבי להתפלל מעמקי נשמתו, כדי שבורא עולם יפתח לו בעז"ה שערי ברכה, שכן כידוע הוצאות החתונה והעניינים הנלווים לכך מרובים - וזקוק הוא לממון רב.

ממחשבה למעשה, הוא הלך לכותל, סמוך לקבלת שבת. הוא הכניס את ידו לכיס, באמצע העיר העתיקה ונזכר - **יש לו אלפיים דולר.** עוד מספר דקות תיכנס שבת קודש ואלפיים דולר מונחים בכיסו.

"מה עושים כעת?", תהה. "אולי טלטול מן הצד, בשינוי? מה עושים עם הכסף?". הוא חשב על כל מיני היתרים. אבל מיד אמר לעצמו: "אני הולך עכשיו לבקש מבורא עולם שייתן לי ישועות, ומה אני עושה? אני הולך כעת ומנסה למצוא היתרים שונים לעצמי?".

הוא הלך לבית הראשון ברובע ונקש בדלת. יהודי אמריקאי

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רחזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איריין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבת בן אסתיארי אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחח ז"ל
לטיף בן פרחח ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה

ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רנדה ע"ה
אביבה לויש ע"ה
כל נשמות עם ישראל